

чадъръ), облечена съ разноцвѣтны ткани и кожи, была направена за тойзи ковчегъ; той стоялъ задъ вторж тѣ завѣсѣ въ скиніѣ-тѣ; задъ първѣ-тѣ завѣсѣ стояла трапеза съ кадылницѣ и свѣтилникъ златъ съ седемъ лампады, и друга трапеза съ дванадесѧть хлѣбове прѣдложенія. Тойзи ковчегъ, въ който ся пазили заповѣди-тѣ, ся нарічалъ *Къвотѣ Завѣта*, а та сѣнь, въ којто стоялъ ковчегъ, ся нарічала *Скынія Свидѣнія*. Та была обградена съ дворъ, гдѣ стоялъ жертвенникъ и гдѣ ся молилъ народа-тѣ. Първа-та часть отъ Скыніѣ-тѣ, която ся отдѣляла отъ вѣншина-тѣ дворъ чрѣзъ завѣсѣ, нарічала ся *Святое*, а втора-та часть, която ся отдѣляла отъ първѣ-тѣ чрѣзъ друга завѣсѣ, нарічала ся *Святая Святыхъ*. Кога было всичко готово, облакъ осѣнилъ Скыніѣ-тѣ и слава Господня ѿ изпълнила. Ааронъ, въ първосвященическо облѣкло, на двора прѣдъ Скыніѣ-тѣ возложилъ на жертвенника-тѣ жертвѣ. Тогава изъ облака, что осѣнивалъ Скыніѣ-тѣ, ся спустїжль огнь на жертвѣ-тѣ. Народа-тѣ, като видѣлъ това чудо, отъ радость, ся простирали никомъ на землѣ-тѣ, поклонилъ ся всемогущему Богу и благодарили *Му*.

ГЛАВА XLII.

Новы чудеса Божии въ пустынѣ - тѣ.

Скоро между Израилтяне-тѣ ся появили новы возмущенія. Тѣмъ омрѣзижло да ядкѣтъ они хлѣбъ, който падалъ отъ небо-то; искало имъ съ да иматъ друга хранѣ. Тѣ сѣдѣли на враты-тѣ на свои колѣни, плакали и выкали, като малки дѣца: „Кой да ни даде месо!“ говорили они, „нынѣ никога нѣма да забравимъ краставици-тѣ, дыни-тѣ, лука и чесъна Египетски! Сега ничто друго не видимъ, освѣни еднѣ маниж!“

Тая безразсѫдность много огорчила Моисея; той пла-
каль прѣдъ Бога. „Обади на народа,“ казалъ Господь, „че